



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga  
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals. Cuba y  
Puerto-Rico 16 rals. Extranger, 18 rals.



## MISERERE.

O govern no dorm sempre que tè son, no menja sempre que tè gana, ni béu sempre que tè set.

Vaig a demostrarho.

Pobre govern! En mitj de tot, me fà una llàstima...

Y cóm ha de dormir en Sagasta, per aficionat que siga á fer bacainas, si á cada instant se diu... y 's murura... y s' assegura.

Res, que als quartels hi ha fermentacions, y que 'l militarisme, per mica que bullí facilment pot tornar-se agre.

Avuy dia 'ls paisans ja no fan pò, á ningù. S' ha acabat la rassa dels barricaderos: los més revolucionaris desitjan que 'ls soldats treguin las castanyas del foc, per menjárselas sense escaldar-se 'ls dits.

Y 'ls soldats sobre tot es lo que preocupa al govern!

Es molt bonich. Fins ara s' havia assegurat que l'exèrcit espanyol era l guardià més segur del ordre. O sinó ¿perque 'l sosténim? Per acometre guerras extranjeras? ¿Per luxo? No senyors: per guardá l' ordre.

Y no obstant los ministres no apartan la vista dels quartels, com si d' allá, y solament d' allá hagués de sortir la hidra revolucionaria.

¡Estém bén posats!

Li passa al govern lo que al amo d' aquell gòs de presa: vā comprarlo porque li vigilés lo rebst, y 'l gosot vā netejarli tots los prestaljes, y en un moment en que tractava de demanarli comptes ab un bastò, vā tiràrseli a sobre y vā destrossarlo.

En Sagasta posseix lo gos y no pot desferse'n. Per aixó 'l govern no dorm sempre que tè son.

Ademès tot sovint pert la gana.

Y creguin que no n' hi ha per menos.

Un dia al anàrse á seure á taula, reb un telegrama de Cuba anunciantli que s' han insurreccional deu millions de duros, que ja no tornaran á entrá á la caixa. Se citan noms de alguns personatges de la situació. S' assegura que hi ha diputats compromesos y fins lo director de un periòdic ministerial, que ha sapigut aprofitarse de aquest desfalch considerable, y posar entre ell y la justicia la frontera de per mitj.

¿Qui menja ab unes notícies de aquest calibre?

Donchs encare no n' hi ha prou. Com que aixó de las irregularitats son com los bolets, que ván á temporadas, cau á Madrid com una bomba la notícia de un altre desfalch procedent de Filipinas, realisat en circumstancies molt parescudas al de Cuba. També hi ha personatges de la situació compromesos... fugitius... autos del jutje que arriban tart, etc., etc., etc.

Y per no ser menos, á Madrit mateix se fonen cent mil duros de certa caixa militar; y á Lleydal s' escapuleix lo Depositari de la Diputació provincial, deixant un descubert de cinquanta sis mil y pico de pessetas.

Naturalment, davant de aquest joch de tramoya 'ls ministres se quedan mitj espalmats y ab tres pams de boca oberta.

Per aixó encare que obrin la boca no menjan.

Lo dia 18 del corrent s' han obert las Corts.

¿Qué fará 'l govern?

De moment tenim qu' en Cánovas li ha ofert la sèva benevolència, y creguin qu' es molt pitjor aixó que una garrotada á la nuca.

Perque la benevolència d' en Cánovas, per ser sèva, significa lo que vaig á dirlos:

—No hi ha cap necessitat de que pujin los conservadors. Per fer política genuinament conservadora, per no acometre la més mínima reforma, per perseguir á la prempsa, per fastidiá á tothom, ab en Sagasta n' hi ha prou y massa.

Y mentres tant las oposicions s' escaman y 's preparan á combatre á un govern tant inútil y pastelero, y 'ls mateixos amichs de 'n Sagasta qu' esperavan alguna cosa d' ell y s' han quedat ab las mans vuidas xarriquejan de dents y 's preparan á fer coro ab las oposicions.

Y aquí tenen que si 'l govern tè set, no se li esperan sinó més tragos.

¡Pobre Sagasta!

Haver arribat á las alturas que tant ambicionava y quedarse tant desamparat!

¡Tenir son y no poder dormir! ¡Tenir gana y no poder menjar! ¡Tenir set y no poder beure!

¡N' hi ha per tirà 'l tupé á las brasas!

P. K.

## DOS CONFLICTES RESOLTS.



RUNYINT, amenassant ó amansintse, segons las circumstancies, la Bulgaria continúa fent de las sèvas, aguantantse en la mateixa situació; pero sense poguer adelantar un sol pas.

Lo seu apuro tothom lo coneix.

Sense rey que la mani y trobantse ab un trono nou y flamant que li costa un ull de la cara, la trista Bulgaria, parodiant á Diógenes, busca no un home, sino un mortal que vulga encasquetarse la corona y utilzar aquest trono tant á duras penas construït.

Bè ó malament, los búlgars sembla que sense rey ja passarian; pero Russia se 'ls planta al devant, y ab tota l' autoritat que li concedeixen los millions de soldats que posseix, diu als veïns de Tirnova, Sofia y demès senyoras conegudes:

—Ja fa massa dias que m' estich esperant: nombreu un rey desseguida, ó sino...

—O sino qué?

Lo rus no respón: pero 's gira rápidament, y extenent lo bras, ensenya uns quants barcos de guerra que tè anclats á la bahia de Varna.

\* \*

Somoguda per aquesta amistosa indirecta, la Reñencia búlgara comensa á corre per aquí y per allá; visita agències de colocations, posa anuncis en los diaris, atura á la gent que passa pèi carrer...

Tot es inútil: la classe d' aspirants al trono escasseja cada dia més, y 'ls pobres búlgars tornan cada vespre á casa ab las mans al cap y la qua entre camas, sense haver pogut fer fira ab ningú d' aquests que fan... cara de reys y tenen trassa per serne.

—Qué farém? —diu tot desalentat en Karavoloff.

—Qué sè jo! —respon tristement lo venerable Stambuloff.

Y 's quedan mitja hora mirantse, ab més ganas de plorar que d' altra cosa.

\* \*

Russia no para may d' amenassar, los días van escorrentse, 'ls barcos de Varna comensan á impacientar-se... y 'ls infelissos búlgars no troban rey.

—Tal vegada si ho deyam á fulano! —exclama un ciutadá de bona fé.

—Més aviat á sulanol! —contesta un altre.

—Jo ho proposaria al princep Waldemar, —anya-deix un tercer.

—Qué hi entent aquest fulano en portar la corona?

—Son pare es rey, y venintne de mena...

—Tè rabò aquest: ho consultarem á la Asamblea.

La Sobranie's reuneix en quatre esgarrapadas, per que la cosa es molt urgent, un diputat proposa la candidatura del simpàtic Waldemar, fa 'l seu elogi sense conéixel ni sapiguer qui es, y com ja es de suposar, l' Assamblea l' elegeix per gran majoria rey de Bulgaria.

Li envian un parte á corra-cuya, esperan ab afany la contestació, aquesta arriba y 'qué diu?

No més que aixó:

—Gracias per l' obsequi; pero no accepto. 'L pare no ho vol.

\* \*

¿Qué poden fer los búlgars en vista de sa critica situació y de la obstinada negativa de tots los desiguals per ocupar lo seu trono vacant?

—Qué poden fer? Lo següent:

Més ensa de Bulgaria, al mitj mateix d' aquesta hermosa peninsula, patria del art y dels macarrons, hi ha una personalitat respectable, qual nom ompla 'l món de polo á polo.

Estimat de tothom, mimat y adulat per las testas coronadas, consultat per resoldre conflictes de gravat inusitada, aquest personatge tè totas las condicions que s' poden desitjar en un rey.

Experiencia, talent, firmesa, autoritat, amichs: si convé fins pot fer sants y santas.

Ja s' haurá comprés que 'm refereixo al Papa.

Si senyors: lo Papa no tant sols està en aptitud per ser rey sino que desitja, ansia, necessita serlo.

Sempre ha viscut ab la mateixa caboria; pero lo que es ara, ja no ho ha pogut dir més clar:

—Sense ser rey, sense cenyir corona, sense 'l poder temporal, la situació del papat es insostenible.—

\* \* \*  
¡Ánimo, pues, búlgaros!

A vostres us falta un rey: al Papa li falta un trono.  
Ab una sola paraula podeu sortir del pantano en que Russia us ha ficat.

Nombréu rey de Bulgaria al Papa y ningú hi tin dràres que dir.

¡Quina manera més bonica de resoldre dos conflictes!

FANTASTICH.



orio de L' *Esquella de la Torratxa*: «Dimecres vinent, dia 24, si alguna causa no ho impedeix, s' estrenarà en lo Teatro de Catalunya (antes de Ribas) per la companyia que dirigeix lo Sr. Tutau, lo drama catalá en tres actes y en prosa titolat *Lo Bordet*, original de nostre estimat director, D. J. Roca y Roca.

»Subrayo la paraula original, porque 'm consta que per escriure aquest drama 'l seu autor no s' ha inspirat pròximament ab cap obra nacional ni extrangera. Es un drama essencialment català.

»Sent molta la curiositat que hi ha per veure aquesta producció, 'ls participo que desde 'l pròxim diumenge, 's despaixa-en contaduria.

»Lo reparto de *Lo Bordet* es com segueix:

»Rosa, Sra. Mena.—Eixira, Sra. Ferrer.—D. Lluís, Sr. Tutau.—Pere Blay Sr. Martí—Martinet, senyor Oliva.—Manquet Sr. Capdevila.—D. Jacinto, senyor Nieto.—Arcalde, Sr. Borrás.—Duran, Sr. Llibre.—Doctor Pau, Sr. Daroki.—Agutzi, Sr. Monner, y Tomás, criat, Sr. Buxeda.—Hi ha ademés un personatge nou en lo teatre: lo teléfono.

»L' acció es contemporànea: los actes primer y tercer passan al Masnou, y 'l segon à Barcelona.

»Per avuy no 'is dihem res més.

»Perque lo demès ha de dirho 'l públich.»

A fi de celebrar dignament l' aniversari de D. Alfonso XII, 'ls romeristas han encarregat una corona à Barcelona.

En canvi 'ls conservadors l' han encarregada à Paris.

»Velshi aquí retratat á n' en Cánovas de cos enter! En Cánovas que creu qu' Espanya está tant degenerada, que no serveix ni per fer una corona mortuoria.

Per lo demès ha obrat molt santament acudint à Paris.

Per coronas mortuorias en lloc com en aquella terra essencialment republicana.

Allà saben enviar al cementiri no tant sols coronas, sinó fins als que les portan.

Exemple Lluís XVI.

S' ha dit aquests dies qu' en Cánovas ha declarat que si algun dia l' esquerra unida ab en Romero Rodeo fos eridada al poder, ell emigraria per no veure-ho.

¡Quina felicitat per Espanya, si 's posés de moda un sistema p-r 'l istil!

Suposem que succeix lo següent: Cridan á n' en Cánovas y emigra en Sagasta; cridan á n' en Sagasta y emigra en Lopez Dominguez; cridan á n' en Lopez Dominguez y emigra en Cánovas.. No ca'dria sinó que 'ls cridesen a tots plegats y tots plegats fugirian.

¡Quina felicitat!

Llavors si que podriam dir que val més un punt que mil lliures.

En Nuñez de Arce, no content ab lo discurs, ha publicat una carta furiosa contra 'ls que s' han ocupat d' ell y de la seva obra.

Suposa que aquests no l' han llegida, y que si l' han llegida no l' han entesa: diu que no son liberals, ni catalans, ni sisiquiera personas decentes y afegeix que per molt qu' empin la seva soberbia, no arribaran mai á l' altura del seu desprecí.

¡Cuidado, D. Gaspar, cuidado! Mirí que si continua disparantse de aquesta manera, aviat no li quedará pòlvora ni res.

Y a fe sentiria véure'l buit com un cohete, després del castell de fochs.

Continguis, y no vulga quedarse ab la pell tota socarrimada.

La situació militar:

Lo general Merelo renuncia á la gran creu del Mèrit

militar, creyent que ha sigut posposat en los ascensos, y 'l govern cremat, pensa encausarlo.

Lo mariscal de camp Sr. Berges ha demanat que se 'l deixi en situació de quartel.

Y 'l coronel de un dels regiments de guarnició à Madrid tracta de renunciar al seu empleo, honors y preeminencias.

En tot això 'l pobre Sagasta, pensant ab aquell ditxo:—Cuidado, noy, que de un manech d' escombra 'n van sortir set balas.

¡Malehit siga qui va inventar las armas! ¡No valdría més que al mòn no hi hagués més que culeras y forquillas?

Tota la prempsa de las nacions llatinas s' ocupa fent grans elogis de la gran figura de Castellar.

Un periodich portugués *La Discusió* de Oporto, diu lo següent:

«Castellar es la figura més atractiva de la rassa llatina y 'l llàs més ferm de la seva unió. Per això deu considerar-se'l com la seva primera personalitat. Quan arribi l' hora de caure las monarquias el celarà y desfensorà 'ls interessos populars ab una probitat y ciència superiors á la de aquests manquis vanitosos que ostentan los regis atributs, per la gracia de Déu, y la desgracia dels pobles.»

Lo nou tomo de poesias del aplaudit poeta D. Frederick Soler, mestre en gay saber, que publicarérem direpte de poch, ab lo títol de *Nits de lluna*, estarà ilustrat ab dibuixos de Pellicer y anirà precedit de un prólech de D. Valentí Almirall.

La impresió està ja molt adelantada.

Lo dia 12 de novembre l' infanta D. Eulalia va parir un noy robust. (Aquests noys sempre son robustos.)

Y això que l' infanta s' havia casat ab lo fill del Duch de Montpensier, lo dia 6 de mars del corrent any.

De manera que desde 'l naixement al part han mediat 8 mesos y 6 dias justos.

¡Visca 'l progrés!

Una frasse de la *Regencia*; ey, entenémnos: de la *Regencia*, periòdich:

«Sense patria no pot haverhi llibertat, y sense llibertat no pot haverhi monarquia.»

Y sense menjar del pressupuesto, es impossible: no pot véure's lo mòn al revés.

Un fill de D. Manuel Silvela ha ingressat á l' esquerra.

Los Silvelas son aixis: los uns ab los conservadors; los altres ab los liberals.

L' un aguanta la candelà;  
l' altre apaga 'l cremallot.  
Ves ahont vulgas, que per tot  
tropessas ab un Silvela.

La situació de Fraga:

Hi ha en aquella població 100 expedients instruïts per atrassos; a més 700, quals fincas han passat á poder del govern per no pagarse la contribució; y per acabarho d' arrodonir, no hi ha un sol traballador que tinga feyna.

Això, això es lo que passa  
en la famosa terra de la Massa.  
No s' hi cull ni una figa...  
Tan sols recaudadors... ¡Malehit-sigal!

Los esquerrans están ensutiemats.

Celebravan l' altre dia una reunio en lo cassino de l' Esquerra, y un socio va dir que las cosas d' Espanya no anirian bé fins que á n' en Sagasta li lliguen sen una corda al coll

—Quan arribi aquest cas, va dir, jo tiraré de la corda.

Qui aixis s' expressava, es un cerè de Madrid, anomenat Ochoa.

¡Qué vol que li diguil! M sembla que això de la corda es una mica massa fort.

Casi valdría més convertirli 'l tupé ab candela.

Y aixis, en lloc de donar sum, donaria llum.

Alemania s' nega resoltament á concorre á l' Exposició universal de Paris de 1889.

Es molt natural.

A l' any 70 Alemania va vence á Fransa ab las armas a la ma; y are tè por de que Alemania vensi á la Fransa ab las armas de la pau.

Fa bé en retirarse.

La prudència es una gran virtut.

A Bagà 'l cementiri está obert y abandonat.

Y dintre del cementiri hi ha sempre porchs y gossos que pasturau á tuti-pló.

Devegadas també hi entra 'l rector.

¡Un rector rodejat de porchs y gossos, dintre de un cementiri! ¡Gran assumptu per un quadro del gènere fréstech!

¡No hi haurá cap pintor que s' encarregui de fixar-lo sobre la tela?

*El Liberal* de Madrid proposa un medi per conjurar la crisis que amenassa á la classe obrera catalana: que 'l Sr. Moret se 'n vingui á Catalunya á fer uns quants discursos.

Per mi que vinga, á véure si tè pit per dir als catalans, lo que va dir als obrers vascons:

—Minyons, séu economias.

Me sembla que si vingués en Moret, los obrers de Catalunya aquell dia ni menos menjarien patatas. Perque las hi tirarien totas.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Sant Martí de Torroella, no content ab tenir una majordona, tè també á la sembla, contra la voluntat del marit y pare respectiu, que ha acudit en va al Vicari general, sense obtenir més que promeses y cap resutat práctic. Aixis practica aquell rector los manaments de la Ley de Déu, l' Evangelí, agafantlo al revés.

Já han arribat los missionistes á Torredembarra, y á pesar de que 'l rector circulà invitacions impresses per anarlos á rebre, la comitiva va ser molt magra. —Quan la missió estigué a Poble de Montornès, la majordona del rector, al sortir de una de les plàtiques arreglava 'ls trastets per anar-se'n. —Qué fas? vā dirà el rector. —Me 'n vaig perque 'l predicador ha dit que la dona que està ab un home sol, viu en pecat mortal. Alto, aixó no ho ha dit per nosaltres, digué 'l rector sinó per certs homenots. La majordona 's quedà y continua servintlo.

Per sermons estúpits y bárbaros los que predica un cert canonje á la vila del Masnou. A cada punt del mal dels republicans francesos y sobre tot del difunt Gambetta. L' dia del temporat va tenir la barra de admirar que 'ls pobres pescadors que havien mort era per que no estaven en gracia de Déu y no anaven sovint a la iglesia. ¡Quin consol pels infelissos que plorava perduta de algú dels seus!

## IMPORTANT

Per tota la setmana entrant veurà la llum l' ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA per 1887. Text variat degut als més coneiguts escritors dibuixos y caricaturas de Pellicer, Apeles Mestres y Moliné.

Los corresponsalys poden fer desd' are 'ls pedido, contant ab lo desquento de costum.

## FUGAS DE... PISTRINCHS.

Com que en aquest mòn tot torna, ja ha tornat altra vegada l' antiga moda, inventada en temps dels conservadors. Perque aquells usos no s' perdin y 'n quedin imatges vivas, tenim noves comitivas de irregularisadors.

Pero aquest cop ja no s' tracta de filtracions petitetas, d' un grapat de mils pessetas, ó de vendas de tractats. Nò: 'l progrés en tot se fica, y estant de la cosa al tanto, també han sufert adolant las irregularitats.

¡Y quin adelanto! A Cuba no s' enquant millons de duros, seguint la costum dels puros, se'ns han anat tots en fum. A Manila diu que falta una cantitat que abruma y a Madrid un' altra suma també ha fugit de la llum.

De manera que á horas d' ara, gracies á aquestas brometas, hi ha uns quants millons de duros que corran llibres pèl mòn. Lo govern sembla que 'ls busca, posant son ingen. á prova, la pista diu que ja 's troba; pero eh resumen, ¿hont son?

Si 's tractés de donar cassa á un infeliç periodista, ó d' empatajá á un socialista, ó á un pobre descamiat, en menos que 's canta un credo, li plantarien la grapa d' una manera molt guapa. y 'l veurià amarrat.

Ara no s' va tant depressa, perque com que la materia es molt delicada y seria, tot s' ha de pesar ben bè. Y s' han de fè indagatorias, y corre secretarias, y passar dies y días y embrutar forsa papè.

Lo que passa en 'questa terra no passa en cap de les altres; tocanç aquest punt, nosaltres no havem d' enveja a ningú. Las trampas que l' món admira, los timos més horroso, més serios, més assombrosos, son espanyols, de segú.

Y per què? La cosa es clara: perque en mitj d' aquesta gresca, tot ho prenem a la fresca y ningú sab urà al dret. Perque no's dóna l' exemple, qu' es lo que aquí convindria, d' empaqueta algun usia y enviarlo a Ceuta ab grillet.

No fentho aixís, lo x'barri seguirà: sufrirém timos, y primadas de mil primos y filtracions de debò. Y de tant en tant un tipo, sense abandonar la flemà dirà: fent veure que 's crema. —Quan s' acaba tot aixó?

Quan s' acaba aquesta dansa de caixas mal vigiladas, que fujen desenfrenadas, per aquests andurrials? Y jo respondrà: —Querido; si la vista no m' enganya s' acabarà quan a Espanya ja no hi quedin ni dos rals.

C. GUMÀ.



OLT ha cridat l' atenció, y ab justicia, la botiga de generos catalans que han ob rt los Srs. Marin en lo carrer de Carretas de Madrid. Elevades persones de la còrt l' han visitada, expressant l' admiració que 'ls han produhit los ade-

lants industrials de Catalunya. Molts periódichs alabán l' instalació, exclamant:

—Aixó saben fer los catalans?

\* \*

Proposo una cosa

Proposo que a Madrid mateix y en un carrer bén cèntrich s' inauguri una instalació de obrers honrats e intel·ligents; pero sense feyna, à conseqüència dels tractats de comers, perque lothom los veji, y puga dirse:

—Aixó saben fer los politichs madrilenyos?

Assegura un periódich que 's tracta de la conversió de la Deuda de Cuba.

—Ab, ja ho entenç!

Los deudors son inglesos y per consegüent protestants y tractan de convertirlos.

Lo govern los batejará tirantlos unas quantas galeras d' agua freda, y quedaran catòlichs, espanyols y mullats fins al moll dels ossos.

Diu un telegrama:

—Lo Banch d' Espanya projecta aumentar son capital.

En aquest punt no hi haurà espanyol que no estiga d' acord ab lo Banch d' Espanya.

Tothom projecta lo mateix.

Plouhen denuncias.

Ha sigut denunciat El Orden de Tarragona.

Aixó m' demostra que l' govern es partidari del desordre.

Item mès.

La Democracia de Barcelona ha sigut denunciada per un article titulat Los efectos.

Aixó es la lògica al revés: fins are 'ls efectes dimanan de las causas; ara las causas (s' entén las causas criminals) dimanan dels efectes.

La comissió de govern interior del Congrés ha tingut una idea estupenda.

Escruixeixinse: ha fet posar un rellotje de música en lo Saló de Conferencies.

Aixó porta qua perque á mi que no m' ho diguin: aquest rellotje es la sintesis del programa de 'n Sagasta:

—Música!... Música!...

Lo marqués de Casa Riera ha dimitit lo càrrec de senador per la província de Barcelona.

Los fusionistas van descobrirlo: per mi se 'n poden tornar al llit, sense coneixel, van elegirlo: sense coneixe 'ns ha dimitit.

Los astrònoms anuncian una gran pluja d' estrelles que tindrà efecte del 15 al 28 del corrent mes.

Tal vegada es qu' en Ruiz Zorrilla pensa saccejar la bóveda celeste.

Per lo que puga ser, militars, paréu las mánigas!

Segons diuhen, en Sagasta barrina.

Barrina enviar 30,000 homes á la costa d' África.

Suposo que no tractará de conquistar l' imperi de Marruecos.

Un home tant apàtich com ell se contentarà ab un turbant, un jaïque y unas babutxas per estar per casa.

Una frasse que s' atribueix á un politich de molt d' ingenio:

—Lo partit conservador es una batuta sense orquesta, y l' fusionista una orquesta sense batuta.

Es molt cert, y aixís com la batuta sense orquesta 's torna garrot cada vegada que funciona, l' orquesta sense batuta es una verdadera orga de gats.

El Cura de Santa Cruz ha deixat per allá á Navarra un nebot capellà, que val un imperi. L' altre dia va predicar dihent que havian de donar-se gracies á Déu per haver conservat la vida de 'n Jaumet, que està destinat á fer la felicitat d' Espanya.

L' arcalde del poble, després del sermó, va anar á la sagristia á ferli present que alló desde la trona no podia dirse, y l' capellanet, arremangantse la sotana, va treures un revolver dihentili que si no tocava pipa li clavaría un tiro ab tot lo salero.

—Un capellà que va á l' iglesia y puja á la trona ab un revólver á la cintura! —Qué 'ls sembla? —Veritat qu' es de bona casta?

Lo Sr. Sadó, individuo de la Junta de la Casa provincial de Caritat, ha visitat á n' en Sagasta, y aquest li ha manifestat que tindrà molt gust en visitar aquest establiment.

Aixó es lo que desitjém nosaltres: que l' visiti, y si tant li agrada que s' hi quedí.

Desde are la junta podrà ferli un obsequi.

Com per exemple: nombrarlo hospiciano honorari.

Un periódich ministerial al ocuparse de la manera com los partidaris de 'n Cánovas y 'ls de 'n Sagasta obeheixen als seus jefes, diu que fins entre 'ls Sants de la iglesia hi ha categories.

Així per exemple: Sant Ignaci de Loyola no admet brometas. Los devots s' ajenollan als seus peus y baixan lo front. Lo mateix succeeix ab en Cánovas.

En cambi Sant Antoni abat, es més campetxano y consent certas llibertats. Es lo que succeeix ab en Sagasta.

—Mirin qu' es una ocurrencia comparar á n' en Sagasta ab Sant Antoni del porquet!

Ara m' explico perque hi ha tants fusionistas que l' segueixin.

Pèl tocino. Per veure si l' dia que l' matí 'ls distribueix una botifarreta ó quan menos un tallet de llomillo.



En molts punts de l' estranger, al revés de aquí Espanya, acostuman a regenerar als presos, fentlos traballar en l' ofici que s' acomoda millor á las sevàs facultats ó bés als seus gustos.

Estravan dos presos en un d' aquests establiments, y l' director, segons costum, los digué:

—No veuen? Aquí tindrà la ventatje de dedicarse al ofici que 'ls agradi més

—¿Y podém escullir? observá un del presos.

—Sí, sí, poden escullir ab tota llibertat.

—Donchs bés, jo vull ser pastor de cabras.

—Y jo, respon l' altre, voldria ser marinier.

Un pianista ferós, ab més forsa que un camàlich, va compondre, per lluirse, una pessa titulada Lo siti de Girona, qu' era un deliri de sonoritat.

Y que no perdonava á ningú: fós ahont fós que li demanessin alguna cosa, 'ls clavava Lo siti de Girona pels nassos.

—Es admirable! deya una seva lla entussiasmada, un dia que l' tocava en una casa particular. —Quina imitació del natural! Fixins'hi bés: tot se sent... L' estrépit de las canonades, y de las descargas... —Sen-ten? Ara 'ls francesos assaltan la població: —preparan los ays dels moribundos? Ara 'l saqueig... s' ho emportan tot...

—Quina llàstima que no s' emportin lo piano! exclama un dels oyents que té ja un cap com un tres quartans.



#### A LO INSERTAT EN LO ULTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Vi-cen-to-na.
2. SINONIMIA.—Concha.
3. TERS DE SILABAS.—AM PA RO  
PA LLIS SA  
RO SA LIA

#### 4. GEROGLIFICH.—Per vins, Aella.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans Mitquetas Un Sarrañench, Pela Trunfas, Un Diplomatic, Barba ab bigot, y Saloni de Vallcarca; n' han endavinadas 3 Un aficionat y P. R. de Olot; y 2 més M. G.



#### XARADA.

Si tornés lo feudalisme me faria un prima-dos á la vora del tercera, en un paratge escabros.

Y algun jorn ans d' eixí 'l quarta, al frente dels mèus peons y ab frisana de conquistas, jo exirria presurós...

Pro no estém en aqueix prima; y de tans plural-hu-dos solzament lo nom ne queda als pobles, com al meu Tot.

A. KIN-FO.

CONVERSA.  
—Vols venir Pep?

—Ahont vás?

—A Sarriá.

—A cala Pona?

—No.

—Potsé á cala Madrona?

—Tampoch.

—Y donchs?

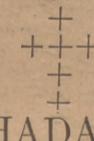
—Ho veurás si rumtas una estona y hasta 'l que m' darà sabràs.

PEPET D' ESPLUGAS.

INTRÍNGULIS.  
Buscar una paraula tal, que trayentli cada vegada una lletra del davant, dongui 'l següent resultat: Primera: cosa que fan en los teatros —Segona: fruytas d' istiu.—Tercera: local per batre.—Quarta: estat del cel en certs casos.—Quinta: en las cartas y sexta: una consonant.

UN DE LA VALL D' ARAN.

GEROGLIFICHE.



#### HADAS.

FRANCISCO CABRÉ.

#### CORRESPONDÈNCIA PARTICULAR

Ciutadans R. G. S., Lledrap, P. R. de Olot, A. A. y A., Barba ab bigot, Candor Salamé, Pela Trunfas, Joaquin Puig, M. Tomates, Menut y Panxut, J. Ribol C., F. Alegret, Legna, Enriquet de Cabrera, B. C. y A., M. G. J., Puig y Vilanova, Un xicot com cal, J. B. M., T. Naho, y Manyà del Vapor Vell: Lo que 'ns envian aquesta senyora no fa per casa.

Ciutadans Poblet de l' Espunya, Un aficionat, Pam Pam Errat, Saldui de Vallcarca, Cap de trous, Un Vilasench Ros, R. T. Diplostich, Pepe de Fusta, R. Roura, Un monument, P. de Roure, E. Gómez, Ego sum, A Palleja, Esquitx de comich, F. Cabré, Talons, Soci del Vallesa y P. Noguera: Publicaré un alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutadans Arnaud: miraré de ferho nosaltres, si bé que per l' Almanach no sera possible perque ja esta en premsa.—Sir Pystrichs: Hi anira una poesia y una cantarella.—P. Sistachs: No té prou interès l' assumpte, perque baja de donar lloc a dos composicions.—S. Ust: Estan molt be.—J. Montero y J. Staroma: L' assumpte es massa frivo! —Ramonet R.: L' article v' i geroglific van de.—J. C. Barceló: Vingan datos concrets.—Un Vilasanés: L' epígrame que 'ns envia es copiat, sembla mentida que trobin gust fentnos complices de un robo.—S. G. (Breda): En aquesta classe de assumptos no hi entra 'La Campana', sino quan tenen un caràcter especial: dirigéixis al Obrero ó a 'La Revista Social'.—Varis pescadors, (Tarragona): Lo que insinuan es grave, y no podem parlarne, sinó m' dient una firma coneguda que 'ns respondi. Si 'ns limitessim a fer insinuacions ningú 'ns entendria.—S. U. S. T.: Esta molt be.—J. M. M.: L' article podra arreglar-se: hi ha una idea molt caya.—Joan Vilaseca: Esta bé, encare que 'ns envien una mica massa difusa.—Frascuello: Molt bé.—Ciutadans R. S., V. N., y P. X.: Queden complacuts.

#### ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

AB XARADAS, EPÍGRAMAS, ENDEVINALLAS Y FINS GUISES PER LAS CUINERAS.

Gran assortit per tots los gus'os y totas las fortunases. Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formes distintas y elegants, tamanyos de totas classes y prèus baratissims, desde 1, rals fins a 10. Tot això ho trobaràs en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitjà, 20. Vajin á veure'ls y se convencerán que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan rebaixas.

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitjà, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

ELL Y ELLA.



—¡Ay cachito de cielo, cuánto te quiero!

—Cuidado, cuidado... mira que 'ls amos vigilan.